

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **RNDr. M. K.**, bytem W., Germany, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 10.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2012 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou datovanou 10.10.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2012, ve které mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť ČSSZ používá pro výpočet jeho důchodu chybný evidenční list, kde jsou platy za měsíce prosinec 1975 a leden 1976 zaměněny, tím je i výpočet důchodu chybný a skutečně odpracovaná doba nesouhlasí s platem uvedeným na evidenčním listu. Byl totiž na zahraničním stipendijním pobytu v SSSR 10.9. až 10.12.1975, vrátil se až 10.12.1975 a jeho tehdejší zaměstnavatel Ústav makromolekulární chemie ČSAV (dále jen **Ústav**) udělal chybu ve výplatě a v prosinci dostal omylem plat za celý měsíc (2.200,-Kčs) i když odpracoval o 10 dní méně a k vyrovnání této chyby došlo v lednu 1976, kdy dostal zkrácený prosincový plat o 644,-Kčs, tj. 1556,-Kčs, i když v lednu odpracoval již celý měsíc, a i počet odpracovaných kalendářních dní v roce 1975 je na evidenčním listu uveden správně a odpovídá 92 dnům stipendijnímu pobytu v SSSR; přitom rok 1976 je rozhodující rok pro výpočet české části jeho evropského důchodu a součet v roce 1976 pak dělá chybných 13.046,-Kčs místo skutečně odpracovaných 13.690,-Kčs (2.200,-Kčs místo 1.556,-Kčs zvýší součet o 644,-Kčs), v roce 1975 je pak součet o 644,-Kčs nižší – skutečně odpracovaných bylo jen 21.061,-Kčs; Ústav však opravu této chyby nechce i přes jeho opakované žádosti, neboť prý k tomu není ověřený mzdový list a evidenční list s tím souhlasí a jiné podklady nemají, proto je dle něho spíše*

snaha nevyhovět, i když ta nemožnost odpracování celého prosince a tím i získání plného platu je právě díky vlastním záznamům Ústavu již dvakrát doložená. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, která jako jediná díky nespolupráci Ústavu má zákonnou kompetenci jeho chybný evidenční list opravit ve smyslu § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. (*K žalobě byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 7.8.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.5.2012 č.j. X*, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009 (dále jen **Nařízení č. 883/2004 a č. 987/2009**). V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že v případě žalobce byla kontrola opakovaně provedena a rozpor mezi mzdovými listy, jedinými mzdovými podklady žalobce, které jsou v dané věci k dispozici a evidenčního listu důchodového pojištění (dále jen **evidenční list** či **ELDP**) z let 1975 a 1976 nebyl shledán, ČSSZ tak nemá jedinou právní oporu k tomu, aby požadovala na Ústavu opravu předmětných evidenčních listů. Pokud žalobce nadále trvá na tom, že Ústav nesprávně zúčtoval jeho příjmy dosažené v letech 1975 a 1976 a tím jej poškodil, jedná se o právní vztah mezi žalobcem a Ústavem, o němž tvrdí, že mu škodu způsobil, proto může být taková věc rozhodnuta pouze v občanskoprávním soudním řízení. Pracovníci OSSZ, tj. věcně příslušný orgán sociálního zabezpečení, jsou oprávněni vyžádat si od zaměstnavatele opravu ELDP po zjištění nesouhlasu údajů uvedených v ELDP s údaji uvedenými v mzdových podkladech vedených zaměstnavatelem, což v této věci nebylo zjištěno.

Z kopií listin připojených k žalobě vyplývá:

- dle **ELDP** pracovní poměr trval od 1.10.1971 do 31.7.1976, zahr. stipendijní pobyt v SSSR 10.9.1975-10.12.1975; dále poznámka: pracovník zůstal nelegálně mimo území republiky, pracovní poměr rozvázán;
- *mzdový list na rok 1975-6* – obsahuje údaje o příjmech žalobce v uvedeném období;
- *sdělení Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v.v.i.*, - nebyly nalezeny žádné nové skutečnosti opravňující provedení dodatečných změn ve mzdových listech žalobce;
- *sdělení ČSSZ žalobci ze dne 2.11.2011* - kontrolou mzdových listů bylo zjištěno, že hrubé výdělky žalobce za roky 1975 a 1976 jsou vykázány na evidenčním listu z 8.11.1976 v souladu se mzdovými listy, Ústav vystavil opravný list evidenčního listu z 8.11.1976, neboť v roce 1975 byl chybně uveden počet kalendářních dnů (273 místo 365 dnů), jelikož pracovní poměr trval i po dobu zahraničního studijního pobytu v SSSR a v takovém případě se vykazuje veškerá doba jako doba zaměstnání.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Cad 161/2008 vyplývá, že žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2008 o zamítnutí plného invalidního důchodu byla zamítnuta rozsudkem ze dne 6.10.2009 a následně Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4Ads 165/2009-151 z 5.3.2010 kasační stížnost žalobce odmítl.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.11.2012 mimo jiné závěrem navrhlá zamítnutí žaloby, protože při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z dostatečně zjištěného skutkového stavu, byť tento vyznívá pro žalobce negativně a zdůraznila, že podle

předpisů platných před 1.1.1996 se vyměřovací základ započítává v kalendářním roce (*kalendářním měsíci*), v němž byl zúčtován a nikoliv, za který byl vyplacen; v kalendářním roce 1975 byl zúčtován hrubý příjem ve výši 21.500,-Kčs a v kalendářním roce 1976 byl zúčtován hrubý příjem ve výši 14.030,-Kčs, což potvrdila i rekonstrukce evidenčního listu provedená dne 25.10.2011 Pražskou správou sociálního zabezpečení (*PSSZ*) - územní pracoviště Praha 8, který je součástí spisové dokumentace. Předmětem sporu je pohled na výši dosaženého vyměřovacího základu v kalendářním roce 1976, který je ve smyslu § 18 ods.t 4 zákona stěžejním pro účely stanovení osobního vyměřovacího základu, tj. *OVZ*, a následně procentní výše starobního důchodu.

Žalobce po doručení výše citovaného vyjádření žalované zaslal zdejšímu soudu *stanovisko ze dne 30.11.2012* - jde o opravu chyby, kterou neudělal on, ale prokazatelně Ústav a tím ho poškodil a protože s ním odmítá v této záležitosti spolupracovat, obrátil se na ČSSZ a navrhuje proto, aby soud sám zahájil důkazní řízení u Ústavu za účelem odstranění chyb v evidenčním listu; rád se zúčastní jednání osobně a mimo bydliště bude zatím v roce 2013 od 29.1. do 14.2 a od 2. do 9.3. a žádal o termín pozdě dopoledne či odpoledne.

Zdejšímu soudu *Ústav dne 3.1.2013 sdělil*, že kopie mzdového listu za období 1975 a 1976 byla poskytnuta žalobci i PSSZ a žalobci byl od 1.9.1975 do 31.1.1976 vyplacen následující plat:

září	182 (plat)	+ 486 (přípl./dopl.)	= 668,-Kčs
říjen	0 (plat)	+ 0 (přípl./dopl.)	= 0,-Kčs
listopad	60 (náhrada)	+ 727 (přípl./dopl.)	= 787,-Kčs
prosinec	600 (plat)	+ 1.600 (přípl./dopl.)	= 2.200,-Kčs
leden	1.600 (plat)	+ 600 (přípl./dopl.)	- 644 (náhrada) = 1.556,-Kčs

Žalovaná ve svém podání ze dne 8.1.2013 setrvala na svém vyjádření s tím, že zjištění, že výsledek postupu žalované i důkazního řízení provedeného krajským soudem nenaplní subjektivní očekávání žalobce, neznamena, že není správný a je v rozporu se zákonem. Pokud se žalobce domáhá po ČSSZ postupu dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. proto, že Ústav odmítá opravit chyby, pak tomuto požadavku žalobce bylo plně vyhověno potvrzenou rekonstrukcí evidenčního listu provedenou 25.10.2011 (oprava počtu dní pojištění v roce 1975). Rovněž z vyjádření Ústavu z 3.1.2013 lze uzavřít, že výše hrubých příjmů vykázaných žalobci v kalendářních letech 1975 a 1976 se nemění.

Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že obsah spisu a založený evidenční materiál odpovídá obsahu vyjádření žalované. *Rozhodnutím ze dne 25.5.2012* byla zamítnuta žádost žalobce o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona s přihlédnutím k Nařízení č. 883/2004 a č. 987/2009 s odůvodněním, že dodatečně provedený zápočet 92 dní ve III. pracovní kategorii v roce 1975 je však zcela bez vlivu na rozhodnutí ze dne 15.4.2010 o přiznání starobního důchodu ve výši 2.261,-Kčs, neboť nedošlo ke zvýšení celkového počtu dnů pojištění. Ze založeného *podání Ústavu ze dne 8.4.2011* vyplývá, že v příložené korespondenci jsou uvedeny celkové příjmy žalobce za r. 1975-1976 a částka ve výši 810,-Kč představující rozdíl, je náhrada z vyplacené nemocenské dávky a tato samozřejmě není započtena do hrubého výdělku uvedené do evidenčního listu za rok 1976, z čehož vyplývá, že předložený evidenční list je v pořádku a

proto není nutné vyplňovat evidenční list duplicitně. *Rozhodnutím ze dne 25.4.2008* byl žalobci přiznán od 26.3.2008 starobní důchod podle § 31 zákona a podle článku 46 odst. 2 Nařízení Rady (EHS) 1408/71 ve výši 1.041,-Kčs měsíčně s odůvodněním, že nárok na starobní důchod vznikl pouze s přihlédnutím k německým dobám pojištění (doba pojištění v českém důchodovém pojištění 4.302 dní a v německém 10.710 dní, celkem 15.012 dní). *Rozhodnutím ze dne 15.4.2010* byl podle § 56 ods.t 1 písm. b) zákona zvýšen starobní důchod žalobci od 26.3.2008 na částku 2.261,-Kčs měsíčně vzhledem k tomu, že OVZ měl být stanoven ve smyslu článku 47 odst. 1 písm. b) Nařízení č. 1408/71 tak, že za dobu pojištění získanou výkonem výdělečné činnosti v jiném členském státě během rozhodného období se dosadí průměrný indexovaný výdělek vypočtený z vyměřovacích základů získaných a započítávaných dle českých právních předpisů.

Podáním ze dne 20.1.2013 žalobce sdělil, že v zaslaném vyjádření Ústavu je vidět chybný plat 2.200,-Kčs za prosinec 1975 a chybný o 644,-Kčs zkrácený plat za leden 1976 odpovídající skutečně odpracovaných dnům v prosinci a i ve mzdovém listu je odpracovaných dnů v prosinci celkem 24 a za leden 22, ač byl v prosinci v SSSR. Podle něho je tím velmi dobře vidět chyba Ústavu, kdy nebylo správně zúčtováno to, co skutečně odpracoval, a jedná se o diskriminaci jeho osoby. V dalším *podání ze dne 23.1.2013* žalobce zaslaným zdejšímu soudu prostřednictvím faxu reagoval na vyjádření ČSSZ a dožadoval se opravení chyby, aby jeho evidenční list byl konečně bez chyby.

Žalovaná ve svých podáních ze dne 24.1. a 13.2.2013 znovu odkázala na svá vyjádření v této věci a nadále setrvala na svém petitu (zamítnutí žaloby) s tím, že na rozdíl od žalobce se nedomnívá, že dodržení právních předpisů mělo mít na předmětnou věc diskriminující dopad.

U ústního jednání dne 20.2.2013 žalobce setrval na žalobě a navrhl, aby byl pozván k soudu ředitel Ústavu k vysvětlení, proč je správné vykázání údajů o odpracovaných dnech v prosinci v roce 1975 u něho, když prokazatelně byl do 10.12.1975 na zahraničním studijním pobytu a proč mu byl zkrácen v lednu plat o nepochopitelných 644,-Kčs jako náhrada, když v měsíci lednu 1976 odpracoval v Ústavu celý měsíc, tj. 22 pracovních dnů; *návrh žalobce na doplnění dokazování byl zamítnut jako nadbytečný* (jedná o mzdové listy z doby 1975–1976, za jejichž obsah ředitel Ústavu neodpovídá). *Závěrem žalobce* uvedl, že prokazatelně celý prosinec 1975 nepracoval v Ústavu, ale dostal plat jako by celý měsíc odpracoval a v lednu to bylo naopak, když odpracoval celý měsíc, ale plat dostal snížený o 644,-Kčs, což je tak jasné a pochopitelné, že to nemůže být správné, proto považuje rozhodnutí ČSSZ za nesprávné a požaduje jeho zrušení. *Žalovaná závěrem* odkázala v plném rozsahu na stanovisko ze dne 9.11.2012 včetně všech doplnění a navrhla zamítnutí žaloby.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní*, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

V § 16 odst. 3 věta první zákona je stanoveno, že vyměřovacím základem pojištěnce za dobu po 31. prosinci 1995 je vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona a za dobu před 1. lednem 1996 hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. lednem 1996.

Podle § 18 odst. 4 zákona se do rozhodného období nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986. Není-li však v takovém rozhodném období aspoň pět kalendářních roků s vyměřovacím základem pojištěnce (§ 16 odst. 3 a 8), prodlužuje se rozhodné období před rok 1986 postupně tak, aby zahrnovalo ještě jeden takový rok, nejvýše však kalendářní rok bezprostředně následující po roce, v němž pojištěnec dosáhl věku 18 let.

Dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. okresní správy sociálního zabezpečení mohou převzít plnění některých úkolů spojených s prováděním důchodového pojištění zaměstnanců zaměstnavatelů, kteří neplní povinnosti při provádění nemocenského pojištění a důchodového pojištění.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že **žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2012 č.j. X není důvodná** s ohledem na níže uvedené.

Soud stejně jako žalovaná nejsou oprávněni zasahovat a měnit údaje uvedené v ELDZ, jestliže existuje tehdejší zaměstnavatel žalobce či jeho nástupce, protože pouze zaměstnavatel je oprávněn provést opravu údajů formou vydání opravného ELDZ, což také bylo učiněno po zjištění ohledně vykázané doby zaměstnání žalobce v r. 1975 dne 25.10.2011, což se však neprojevovalo ve výši starobního důchodu přiznaného rozhodnutím ČSSZ ze dne 25.4.2008 žalobci od 26.3.2008 dle § 31 zákona ve výši 1.041,-Kč, když potřebnou dobu pojištění získal pouze po započtení doby pojištění v českém (4.302 dní) a německém (10.710 dní) důchodovém pojištění, tedy celkem 15.012 dní, jedná se tedy o tzv. dílčí důchod (rozhodnutím ze dne 15.4.2010 byl dle § 56 ods. 1 písm. b) zákona zvýšen starobní důchod žalobci od 26.3.2008 na částku 2.261,-Kčs měsíčně). Domnívá-li se žalobce, že jeho tehdejší zaměstnavatel nesprávně zúčtoval jeho příjmy v r. 1975-1976 a tím jej poškodil, jedná se o právní vztah mezi žalobcem a Ústavem a nikoli mezi žalobcem a žalovanou ČSSZ, jak ostatně zdůraznila žalovaná v napadeném rozhodnutí ze dne 7.8.2012, takže předmětný spor musí nejprve řešit v občanskoprávním soudním řízení a bude-li úspěšný v dosažení jím požadovaného výsledku – změny ve mzdových listech v předmětných letech, teprve poté může zaměstnavatel vyhotovit opravný ELDZ, jehož obsah znovu posoudí ČSSZ a dojde-li ke změně mající vliv na výši starobního důchodu žalobce, vydá ČSSZ rozhodnutí o nové výši starobního důchodu. Žalobci nic nebránilo, aby svoji iniciativu věnoval správnému směru postupu, jak bylo dostatečně srozumitelně vyjádřeno v poslední větě odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.8.2012 a bylo pouze jeho věcí, jaký postup zvolil.

V postupu žalované, jež zohlednila obsah veškerých evidenčních materiálů, tj. ELDZ, a jejich obsah uvedla do osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který byl přílohou rozhodnutí ze dne 25.4.2008 i 15.4.2010 o zvýšení starobního důchodu žalobce od

26.3.2008 na částku 2.261,-Kč měsíčně (dle Nařízení č. 1408/71), soud neshledal pochybení. Požadavku žalobce na změnu obsahu mzdových listů a tím i ELDZ nelze v tomto přezkumném soudním řízení vyhovět, jelikož pro soud je rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. ČSSZ, tedy v této věci k datu 7.8.2012 a nebylo zjištěno, že by nebylo vycházeno z obsahu ELDZ vyhotovených zaměstnavateli žalobce. Rozhodující skutečností však je, jak ostatně několikrát zdůraznila i žalovaná, kdy byla mzda (příjem) zúčtována a nikoli to, zda to dle názoru žalobce nebylo zaměstnavatelem provedeno správně. Je nepochybné a také rozhodující, že žalobci byla mzda vyplacena a tedy zúčtována dle mzdových listů, což ostatně nepopřel ani žalobce, a následně zanesena do ELDZ, odkud žalovaná údaje čerpala pro vydání rozhodnutí. S ohledem na zjištěné rozhodné skutečnosti soud neshledal důvody pro vyhovění žalobě a požadovanému zrušení napadeného rozhodnutí žalované. Vzhledem k tomu, že tehdejší zaměstnavatel žalobce (Ústav) stále existuje a zjištěný nedostatek ohledně nesprávně uvedeného počtu dnů pojištění žalobce v roce 1975 opravil ELDZ, nebyl dán důvod k tomu, aby bylo postupováno dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb.

V daném případě soud nemohl vyhovět žalobě žalobce i přes jím opakovaně vyjádřené přesvědčení o oprávněnosti jeho nároku na zvýšení starobního důchodu, jelikož mzda za předmětné období prosinec 1975 a leden 1976 mu byla vyplacena v částkách uvedených ve mzdových listech, neboť není předmětem tohoto řízení, zda tak v uvedených měsících zaměstnavatel učinil v souladu s žalobcem odpracovanými dny. Žalovaná proto nepochybila, když žádost žalobce zamítla a dostatečným způsobem se vypořádala s jeho námitkami v rozhodnutí ze dne 7.8.2012, přičemž odůvodnění rozhodnutí je dostatečně srozumitelné pro toho, kdo jeho obsah chce pochopit.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal jím tvrzené pochybení žalované a dostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i se všemi jeho námitkami ze dne 14.6.2012 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.5.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. února 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně